

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/40/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812203428
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5812203428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jany Martinčekovej, v právnej veci žalobcu: JUMAZ, s.r.o., so sídlom 029 64 Oravská Jasenica 605, IČO: 44 247 729, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Ferdinandom Klinovským, advokátom, so sídlom V. XX, XXX XX O. H., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 493 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/76/2012-43 zo dňa 16. októbra 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/76/2012-43 zo dňa 16. októbra 2012 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 49,20 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ferdinanda Klinovského, advokáta, so sídlom v O. H..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 493 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 493 Eur od 09.03.2012 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 29,50 Eur a z trov právneho zastúpenia 250,22 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu, vedený v Y. G., a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX v lehote do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť trovy štátu 10,90 Eur na účet Okresného súdu Námestovo vedený v Štátnej pokladnici, č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 1851007612, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na aplikáciu ust. § 427 ods. 1, 2, § 428, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2, 4, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“). Vzhľadom k zistenému skutkovému stavu za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení okresný súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Mal preukázané, že pri prevádzke motorového vozidla ev. č.: NO-807 BF došlo k spôsobeniu škody na motorovom vozidle žalobcu (jeho právneho predchodcu) NO-454 BA, a to konkrétne prostredníctvom odskočenia skaliek spod kolies motorového vozidla ev. č.: NO-807 BF. V konaní nebolo sporným, že v rozhodnej dobe bolo motorového vozidlo škodcu NO-807 BF povinne zmluvne poistené u žalovaného, ktorý v zmysle § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. zodpovedá za škodu spôsobenú uvedeným motorovým vozidlom, a v súvislosti s ktorou zodpovednosťou žalovaný po prešetrení škodovej udalosti odmietol poskytnúť poistné plnenie do výšky fakturovanej a žalobcom (jeho právnym predchodcom) uhradenej sumy 493 Eur z ním namietaného dôvodu nepreukázania príčinnej súvislosti. Okresný súd konštatoval, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je

prítom objektívnou zodpovednosťou, pri ktorej škodca zodpovedá za vzniknutú škodu objektívne, t.j. bez ohľadu na jeho zavinenie. V danom prípade sa škodca môže zbaviť svojej zodpovednosti jediným liberačným dôvodom spočívajúcim v tom, ak by škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke motorového vozidla a ak by škodca preukázal, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. V súdnej veci bolo zásadnou otázkou, či sa jednalo o škodu, ktorá bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla a došiel k záveru, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke, a to motorového vozidla škodcu NO-807 BF. Samotné odskočenie (vymrštenie) spod kolies predmetného motorového vozidla bolo spôsobené rotáciou kolies motorového vozidla škodcu, ktoré v zmysle príslušných právnych predpisov majú mať dezén s predpísanou hrúbkou, pričom rotácia je sprievodným javom pohybu motorového vozidla (t.j. bez rotácie kolies motorového vozidla by nedošlo k jeho pohybu). Okresný súd konštatoval, že nejde o žiadnu vonkajšiu okolnosť v podobe či už živelnej pohromy - blesku, vyvrátenia stromu vetrom, vbehnutie divej zvery, ktoré vonkajšie udalosti by nastali bez ohľadu na to, či sa poškodené vozidlo nachádzalo na vozovke alebo nie. Na rozdiel od týchto vonkajších udalostí bez pohybu motorového vozidla škodcu by nedošlo k odskočeniu skaliek, a preto bol názoru, že sa jedná o okolnosť, ktorá má svoj pôvod v prevádzke vozidla. Škodca sa preto svojej objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nemôže zbaviť s poukazom na § 428 Občianskeho zákonníka, neprichádza do úvahy ani aplikácia § 428 druhá veta Občianskeho zákonníka, ktorou sa súd ani nezaoberal, a na ktorý dôvod poukazoval žalovaný vo svojom neskoršom vyjadrení zo dňa 11.10.2012. Okresný súd nezistil žiadnu z okolností, na základe ktorej by sa žalovaný zbavil svojej zodpovednosti, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal ním uplatnenú a žalovaným nespochybnenú istinu predstavujúcu výšku spôsobenej škody. Zároveň žalobcovi priznal aj uplatnený úrok z omeškania odo dňa 09.03.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti spornej faktúry, ktorý deň zároveň nasleduje po období, kedy došlo k ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti (t.j. 10.01.2012) s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z.. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania, a to zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor v sume 29,50 Eur a z trov právneho zastúpenia 250,22 Eur, ktoré je povinný žalovaný s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť do rúk právneho zástupcu žalobcu. O trovách štátu vzniknutých v súvislosti s výsluchom svedka S. X. na pojednávaní dňa 16.10.2012 rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. tak, že výsledkom neúspešného žalovaného zaviazal na ich náhradu v sume 10,90 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d), f) a a) O.s.p.. Namietal, že okresný súd došiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný videl nesprávne zistenie skutkového stavu v tom, že žalobca nepredložil dôkazy o tom, že škoda na motorovom vozidle ev. č.: NO 454 BA bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla ev. č.: NO 807 BF, a nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla ev. č.: NO 807 BF. S poukazom na ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. mal za to, že poškodený je povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom. Ďalej poukázal na to, že podľa § 427 Občianskeho zákonníka povinnosť preukázať naplnenie podmienok pre vznik objektívnej zodpovednosti žalovaného zaťažuje žalobcu. Konštatoval, že v rámci súboru javov existujúcich v čase a priestore, v ktorom škoda ako následok vzniká, bolo potrebné skúmať, či existuje jav, ktorý je v priamej vecnej súvislosti so vznikom následku, t.j. škody. V tejto súvislosti poukázal na názory vyslovené Ústavným súdom SR v rozhodnutí sp. zn. ÚS 177/08. Uviedol, že škoda, ani porušenie právnej povinnosti nezakladajú zodpovednosť za škodu, a tomu korelujúce právo na jej náhradu, príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná a povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, čo sa týka príčinnej súvislosti zaťažuje toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vymrštenie kameňa alebo iného predmetu ležiaceho na vozovke (za predpokladu, že jeho umiestnenie na vozovke nie je následkom činnosti daného motorového vozidla) spod pneumatiky prechádzajúceho vozidla nie je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke. Vymrštenie kameňa spod pneumatiky predstavuje odovzdanie kinetickej energie krútiaceho momentu kolesa automobilu pri súčasnom pôsobení trecej a odstredivej sily. Takéto fyzikálne sily sú však neustále prenášané predovšetkým na vozovku, a tým aj na všetky predmety v danom okamihu nachádzajúcimi sa na vozovke. Vymrštenie kameňa podľa názoru žalovaného predstavuje

skutočnosť, ktorá je vyvolaná zvláštnou povahou prevádzky, nie však priamo prevádzkou vozidla alebo okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. V danom prípade vo vzťahu k okolnostiam, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, chýba priama príčinná súvislosť, pretože sa nejedná o priamy následok dvoch súvisiacich javov, ale len sprostredkovaný následok, v ktorom odovzdaná kinetická energia je jednou z príčin vymrštenia predmetu z vozovky. Jedná sa teda o ostatnú okolnosť v prevádzke, teda okolnosť existujúcu mimo samotného vozidla, ktorá je okolnosťou vonkajšou a priamo nesúvisiacou s prevádzkou motorového vozidla (Okresný súd Žilina sp.zn. 14C/80/2012). V tejto súvislosti dal do pozornosti judikatúru rakúskych súdov. Ďalej žalovaný namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keď sa súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s otázkou spoločnej zodpovednosti prevádzateľov zúčastnených motorových vozidiel v zmysle § 431 Občianskeho zákonníka. Ďalej namietal, že štruktúra odôvodnenia rozhodnutia nezodpovedá ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Mal za to, že pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá účastníkovi nejakú povinnosť, odníme účastníkovi konania právo konať pred súdom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Zároveň uviedol, že v prípade, ak odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdí, žiada, aby odvolací súd pripustil dovolanie, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Zásadnosť významu odôvodnil skutočnosťou, že v daných prípadoch existujú rozdielne názory súdov tak na preukázanie vzniku škody a následnú zodpovednosť za škodu, ako aj posúdenie, či škoda spôsobená na čelnom skle kameňom vymršteným spod kolesa motorového vozidla je spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke alebo ide o inú, vonkajšiu okolnosť, a teda je možná exkulpácia. V tejto súvislosti poukázal na odlišné rozhodnutia Okresného súdu Dunajská Streda, rozhodnutia Okresného súdu Poprad, Okresného súdu Čadca a Okresného súdu Žilina. V prípade pripustenia dovolania navrhol, aby dovolací súd zaujal stanovisko k sporným otázkam

- možno ustáliť skutkový stav v priebehu škodovej udalosti len na základe výpovedí svedkov, ktorí uviedli, že priebeh škodovej udalosti nevideli, t.j. nevideli na vlastné oči, či a ako ku škodovej udalosti došlo tvrdeným spôsobom a považovať takéto výpovede za hodnoverné dôkazy v zmysle ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z.z.,

- je škoda spôsobená kameňom odskočeným (vymršteným) od kolesa motorového vozidla jazdiaceho po asfaltovej ceste na čelnom skle iného motorového vozidla, škodou spôsobenou okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (a teda v zmysle ust. § 428 Občianskeho zákonníka sa prevádzateľ takejto zodpovednosti nemôže zbaviť) alebo ide o okolnosť inú (a prevádzateľ sa v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti môže zbaviť).

Zásadnosť významu odôvodnil narastajúcim počtom sporov, ktorých predmetom je nárok na náhradu škody spôsobenej na čelnom skle.

K doručenému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za vecne správne, v súlade so zákonnými normami a s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu. Uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že okresný súd na základe predložených dôkazov dostatočne riadne zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie odôvodnil vyčerpávajúcim a zrozumiteľným spôsobom, opierajúc sa o ustanovenia relevantných právnych predpisov. Žalobca nesúhlasil so skutkovými a právnymi vyjadreniami žalovaného. Plne sa pridržiava všetkých svojich písomných i ústnych vyjadrení v rámci prvostupňového konania. Bol toho názoru, že v rámci prvostupňového konania uniesol dôkazné bremeno, keď jednoznačne preukázal vznik škodovej udalosti, existenciu objektívnej zodpovednosti škodcu za vznik škodovej udalosti v zmysle ust. § 427 Občianskeho zákonníka, a tým i pasívnu legitímáciu žalovaného ako zmluvného poisťovateľa škodcu pre prípad spôsobenia škody prevádzkou motorového vozidla, ako i výšku vzniknutej škody stanovenú faktúrou za opravu. Naopak, žalovaný neuniesol dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania okolností ohľadom zbavenia sa zodpovednosti za vzniknutú škodu v zmysle ust. § 428 Občianskeho zákonníka. Navrhol napadnutý rozsudok s poukazom na ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a za rešpektovania ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok okresného súdu potvrdený

ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p.. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/40/2013-58 zo dňa 29.04.2013 a doručovanie upovedomenia o termíne vyhlásenia rozsudku žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu a žalovanému s tým, že podľa ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 21.05.2013, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 211 ods. 2 O.s.p..

Podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia bol rozsudok okresného súdu posudzovaný v medziach odvolacích dôvodov žalovaného, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 05.12.2012 (č.l. 46 - 47 spisu) s tým, že vychádzal z uzavretého skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvého stupňa za aplikácie ust. § 213 ods. 1 O.s.p., keďže nebola preukázaná žiadna z výnimiek uvedených v odsekoch 2 až 7 ust. § 213 ods. 1 O.s.p., za konštatovania krajským súdom, že okresný súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie sporovej právnej veci, a to tak v rovine dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu, vo väzbe na vznesenú obranu žalovaného.

Žalovaný namietal nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov s tým, že okresným súdom zistený skutkový stav nevyplýva z vykonaného dokazovania, keď žalobca nepredložil dôkazy o tom, že škoda na motorovom vozidle ev. č.: NO 454 BA bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla ev. č.: NO 807 BF, nedošlo k preukázaniu objektívnej zodpovednosti žalovaného podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka, keď v prípade objektívnej zodpovednosti podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka musí byť príčinou osobitná povaha prevádzky prevádzkovateľa a následkom vznik škody, teda žalobca bol povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom. Krajský súd sa vo vzťahu k tejto námietke oboznámil s obsahom spisového materiálu, s vykonanými dôkazmi, podľa ktorých bolo preukázané, že dňa 10.01.2012 došlo k dopravnej nehode na vedľajšej ceste v obci Lokca v smere na hlavnú cestu smerom Ťapešovo - Námestovo, v úseku vozovky pred značkou „STOP“ tak, že spod kolies motorového vozidla ev. č.: NO 807 BF vedúceho S. X. jazdiaceho pred motorovým vozidlom NO 454 BA, ktoré viedla S. N., odskočili kamienky z posypu nachádzajúceho na vozovke, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu predného čelného skla motorového vozidla poškodeného - F. N.. Z výsluchu svedkov, a to S. N., S. X., bolo preukázané, že v čase vzniku tejto škodovej udalosti sa na danom úseku cesty nenachádzalo a ani neprechádzalo žiadne motorové vozidlo okrem vozidla škodcu - S. X., ev. č.: NO 807 BF a ďalej bolo preukázané, že po vymrštení skaliek pohybom vozidla škodcu ev. č.: NO 807 BF, na základe trúbenia a blikania vodičky poškodeného vozidla ev.č.: NO 454 BA došlo k odstaveniu vozidiel na najbližšie prípustnom mieste. Predmetné výpovede svedkov, a to S. X. a S. N., dotvrdil i záznam o dopravnej nehode (č.l. 26 spisu obsahujúci popis škodovej udalosti). Pokiaľ z výpovedí svedkov bolo preukázané, že v čase škodovej udalosti išlo pred motorovým vozidlom ev.č.: NO 454 BA motorové vozidlo ev. č.: NO 807 BF a iné vozidlo sa na úseku predmetnej cesty nenachádzalo a ani neprechádzalo, správne dospel okresný súd k záveru, že spod kolies motorového vozidla ev. č.: NO 807 BF, bol vymrštený kamienok do čelného skla poškodeného vozidla právneho predchodcu žalobcu ev. č.: NO 454 BA. Tým v zhode s okresným súdom i krajský súd považuje za možné konštatovať, že medzi vymrštením kamienka a škodou - prasknutím predného čelného skla existovala priama príčinná súvislosť, a to tak časová, ako aj vecná. Pokiaľ výpovede svedkov - S. N., S. X. túto súvislosť nepochybne potvrdili, čo vyplynulo i zo záznamu o dopravnej nehode, preto námietka žalovaného o nepreukázaní príčinnej súvislosti, a to vecnej a časovej a v tomto smere i o nedostatočnom skutkovom zistení prvostupňovým súdom nebola dôvodná. Príčinná súvislosť bola preukázaná a v tejto rovine nevyžadovalo žiadne doplnenie dokazovania. Skutkový stav v tomto smere nebol len predpokladaný, ale aj dostatočným spôsobom preukázaný, a to vzťah medzi príčinou a jej následkom. Krajský súd konštatuje, že okresný súd nepostupoval v rozpore s rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. 177/08, na ktoré rozhodnutie

žalovaný poukazoval v písomne podanom odvolaní zo dňa 05.12.2012. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na výpoveď svedka S. X., ktorý do Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 16. októbra 2012 uviedol: „...dňa 10.1.2012 som ja viedol motorové vozidlo VOLKSWAGEN GOLF v smere na ceste z Brezy do Námestova, keď v úseku cesty obci Lokca, kde sa odbočuje na úsek cesty smer Ťapešovo Námestovo, som zastavil na stopke. Za mnou stálo motorové vozidlo, ktoré bolo poškodené, keďže bola zima a cesta bola posypaná, pohybom môjho vozidla došlo k vymršteniu skalky na predné čelné sklo poškodeného vozidla“. Svedok S. X. potvrdil na prednom čelnom skle priehlbinku a následne praskliny na poškodenom vozidle, pričom uviedol, že i jemu v minulosti sa stala obdobná skúsenosť. Ďalej uviedol, že ak si dobre pamätá, v čase, keď sa pohyboval na vozovke, oproti nim nešlo žiadne iné vozidlo. Stál na stopke, a preto by sa nemohol ináč s vozidlom pohnúť. Svedkyňa S. N. uviedla: ... „Predo mnou stálo vozidlo VOLKSWAGEN“, a ďalej: „...následne, keď sa toto vozidlo pohlo, ja som počula silnejší náraz do skla a taktiež som sa pohla, aby som mohla pokračovať v ceste. Ako som sa pozerala na pravú a ľavú stranu, zistila som, že na prednom čelnom skle sa urobila prasklina, zrejme od skaly, a preto som na vozidlo predo mnou zatrubila a zablikala“. Uviedla, že vodič si bol toho vedomý, že skalka odskočila.

Podľa ust. § 120 ods. 1 druhá veta O.s.p. súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná.

Podľa ust. § 120 ods. 3 O.s.p., ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa ust. § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, zprávy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa ust. § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011 sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého „Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov zásadne nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz zhodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu, ktorého podkladom sú dôkazy nesprávne vyhodnotené, môže byť prípadne z tohto dôvodu vecne nesprávne, avšak táto skutočnosť sama o sebe nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). V prípade nesprávnosti hodnotenia dôkazov nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. (R 42/1993).“

Na základe vyššie uvedeného preto krajský súd konštatuje, že v dostatočnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie, z ktorého vyplýval spoľahlivý a nepochybný základ pre konštatovanie škodovej udalosti, výsledkom ktorej bolo poškodenie vozidla právneho predchodcu žalobcu, a to vymrštením kamienka spod kolesa motorového vozidla ev. č.: NO 807 BF, ktorého v tom čase bol vlastníkom F. N..

Krajský súd uvádza, že nebol relevantný ani odvolací dôvod žalovaného o nesprávnom právnom posúdení, ktoré vykonal okresný súd. V súvislosti s týmto odvolacím dôvodom je potrebné uviesť, že

právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z uvedených situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala, preto ani v tejto časti nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Zodpovednosť v zmysle § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, bez ohľadu na zavinenie. Predpokladmi vzniku zodpovednosti v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sú udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi touto udalosťou a vznikom škody.

Podľa ust. § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Ust. § 428 Občianskeho zákonníka nadväzuje na ust. § 427 Občianskeho zákonníka. Práve v ust. § 428 Občianskeho zákonníka sú uvedené liberačné dôvody zbavenia sa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov, a to, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke a škoda spôsobená tzv. neodvratiteľnou udalosťou - zásah zvonku (prírodné sily, zásah osoby alebo zvieratá); liberačný dôvod vyplýva aj z ust. § 441 Občianskeho zákonníka v prípade zavinenia poškodeného.

Podľa ust. 428 prvá veta Občianskeho zákonníka vyplýva, že liberácia nie je možná, ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Ani v tomto prípade zákon nedefinuje, ktoré okolnosti možno považovať za tie, ktoré majú pôvod v prevádzke. Krajský súd však opätovne poukazuje na znenie ust. § 428 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého pojem „o škode spôsobenej okolnosťami, majúcimi pôvod v prevádzke“ má na mysli okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou. Vymrštenie kamienka na ceste spod kolies idúceho motorového vozidla a v tej súvislosti následne vzniknutá škoda na inom vozidle nepochybne je práve takou okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke vozidla, a preto podľa ust. § 428 prvá veta Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy liberácia. Okresný súd preto správne skonštatoval, ak uviedol, že škoda spôsobená kameňom vymršteným spod kolies idúceho motorového vozidla je škodou spôsobenou okolnosťou, ktorá má svoj pôvod v prevádzke motorového vozidla. Je na základe ustálenej súdnej praxe nepochybné, že motorové vozidlo je v prevádzke, keď sa pohybuje, a preto bez pohybu motorového vozidla by nedošlo k vymršteniu kamienka a následne k vzniku škody na inom vozidle. K vymršteniu kamienka došlo v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, t.j. s jeho činnosťou a pohybom, to znamená, že bez prevádzky, pohybu tohto vozidla by kamienok z cesty do čelného skla iného motorového vozidla samovoľne neodskočil. Prevádzkou motorového vozidla došlo k vymršteniu kamienka a následne k vzniku škodovej udalosti, a preto bol správny záver okresného súdu pokiaľ konštatoval, že škoda bola spôsobená okolnosťou, ktorá má svoj pôvod v prevádzke vozidla. K úplnosti krajský súd uvádza, že kamienky patria ku pozemnej komunikácii, a preto vymrštený kamienok pôsobením kolesa vozidla v prevádzke, ktorý spôsobil škodu na inom vozidle, je okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke.

K námietke absencie odôvodnenia, pokiaľ sa prvostupňový súd nevysporiadal s otázkou spoločnej zodpovednosti prevádzateľov zúčastnených motorových vozidiel v zmysle ust. § 431 Občianskeho zákonníka, krajský súd poukazuje, že prvostupňový súd jasným a zrozumiteľným spôsobom za dodržania štruktúry uvedenej v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. uviedol, čoho sa žalobca domáha, z akých

dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, stručne, jasne, výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil, a preto pokiaľ žalovaný v rámci odvolacieho konania namietal nezdôvodnenie cez úpravu v § 431 Občianskeho zákonníka týkajúcu sa spoločnej zodpovednosti prevádzateľov zúčastnených motorových vozidiel, je potrebné uviesť, že táto námietka žalovaného neodznala v rámci konania pred súdom prvého stupňa a navyiac, vzhľadom na právne posúdenie vykonané prvostupňovým súdom, potom aplikácia zákonnej úpravy v ust. 431 Občianskeho zákonníka v danom prípade nebola namieste. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že predovšetkým Nález Ústavného súdu SR riešia otázku spravodlivého súdneho konania vo vzťahu k riadnemu odôvodneniu rozhodnutia a striktnému dodržiavaniu ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 75/2005 zo dňa 16. marca 2005, podľa ktorého „...súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie, ktoré zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.“ Ďalej poukazuje odvolací súd na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 209/2004 zo dňa 23. júna 2004 a Nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 3. júla 2003, podľa ktorého „...všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.“ Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia dal odpoveď na otázky relevantné pre predmetnú prejednávajúcu vec, a preto krajský súd konštatuje, že rozhodnutie prvostupňového súdu netrpí vadou namietanou v odvolaní, ktorou by došlo k porušeniu základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces.

Na základe vyššie uvedených zhodnotení krajským súdom bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.. Krajský súd poukazuje, že za použitia ust. § 219 ods. 2 O.s.p. nie je potrebné, aby pri odkaze na podrobné závery rozhodnutia okresného súdu opätovne v dôvodoch svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku. Tento postup krajského súdu je v súlade aj s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. Ďalej krajský súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 180/2005, podľa ktorého „...v odvolacom konaní sa súd pri potvrdení rozhodnutia súdu prvého stupňa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“.

K úplnosti krajský súd dodáva, že pokiaľ žalovaný ako odvolateľ žiadal pripustiť vo veci dovolanie na vyriešenie zásadnej otázky cez úpravu v § 238 ods. 3 O.s.p., vzhľadom na rozdielne rozhodnutia okresných súdov, a to Okresného súdu Poprad sp. zn. 20C/63/2012, rozhodnutie Okresného súdu Čadca sp. zn. 11C/122/2012 a na druhej strane rozhodnutia Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 8C/78/2012, Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/80/2012, sp. zn. 14C/223/2011, a to na v odvolaní nastolené otázky, tak krajský súd uvádza, že do spisového materiálu boli doložené rozhodnutia Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 9C/96/2011, rozsudok Krajského súdu v Žilina sp. zn. 9Co/31/2012, z ktorých rovnako vyplynul záver obdobnej sporovej veci, že išlo o škodu, nakoľko samotné odskočenie skaliek spod kolies predmetného motorového vozidla bolo spôsobené rotáciou kolies motorového vozidla škodcu, keď „na rozdiel od vonkajších udalostí bez technického riešenia pohybu motorového vozidla, t.j. rotácie kolies motorového vozidla by nedošlo k odskočeniu skaliek a z tohto dôvodu sa jedná o okolnosť majúcu povahu v prevádzke motorového vozidla, čím sa škoda v zmysle § 428 prvá veta Občianskeho zákonníka objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nemôže zbaviť“. Z tohto dôvodu v zhode i s vysloveným záverom krajského súdu v predmetnej sporovej veci nebolo pripustené dovolanie vzhľadom na riešenie otázky v tej - ktorej

konkrétnej a v danej veci, pričom z hľadiska ustálenia skutkového stavu a jeho zhodnotenia nevidel krajský súd v danej veci otázku zásadného právneho významu. Súčasne je nevyhnutné poukázať aj na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku v spojení aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo 51/2011 zo dňa 29. februára 2012, v ktorom bolo konštatované, že procesná možnosť odvolacieho súdu založiť prípustnosť dovolania nesmie viesť k prenášaní ťažiska rozhodovania odvolacieho súdu na súd dovolací a odvolací súd sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi okolnosťami a svoj myšlienkový postup musí dostatočne odôvodniť aj s poukazom na všetky právne závery, ktoré zaujme v rámci rozhodovania. Súčasne krajský súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 348/08, podľa ktorého „...zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva povinnosť odvolacieho súdu vyhovieť požiadavke účastníka konania na pripustenie mimoriadneho opravného prostriedku proti jeho rozhodnutiu z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Posúdenie prípustnosti mimoriadneho opravného prostriedku z uvedeného dôvodu je na úvahe odvolacieho súdu, pričom táto úvaha nemusí byť zdôvodnená, pretože podľa požiadavky § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku sa v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé“. Krajský súd uvádza, že v konečnom dôsledku išlo o právne posúdenie zhodnoteného skutkového stavu, t.j. jednotlivé skutkové otázky boli právne vyhodnotené.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 8 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý v písomnom vyjadrení k odvolaniu uskutočnil návrh na priznanie trov odvolacieho konania a tieto súčasne vyčíslil. Priznaná náhrada trov odvolacieho konania, v rovine trov právneho zastúpenia, pozostávala z odmeny právneho zástupcu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu, 1 x 33,20 Eur, 1 x 7,81 Eur režijný paušál + 20% DPH = 8,20 Eur, súčtom dôvodné trovy právneho zastúpenia v konaní pred krajským súdom boli v sume 49,21 Eur. Z dôvodu, že právny zástupca žalobcu v písomnom vyčíslení zo dňa 4.1.2013 uplatnil náhradu odvolacích trov do výšky 49,20 Eur, pričom podľa ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p. toto konanie je návrhovým konaním, nebolo možné prekročiť uplatnený návrh na náhradu odvolacích trov (ust. § 153 ods. 2 O.s.p.), ktoré boli priznané v sume 49,20 Eur, ktoré podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.